卐 શ્રી હરિ રાયજી કૃત નિત્ય લીલા 卐

卐 ૧. મંગલ ભોગ 卐

પ્રાત સમૈ ઊઠીં બ્રજ બાલા,
ગાવતિ મંગલ ગીત રસાલા. ૧
કરિ સિંગાર મથનિયાઁ ધોવેં,
અપનો અપનો દહ્યો બિલોવેં. ૨
મથન કરેં મોહન-જસ ગાવેં,
સુમિરિ સુમિરિ હરિ-ગુન સચુ પાવેં. ૩
માખન મિશ્રી દહ્યો મલાઈ,
ઔટ્યો દૂધ કપૂર મિલાઈ. ૪
કછુક મનોરથ કે પકવાન,
થાર સઁજોવતિ સુંદર બાન. ૫
નયે બસન ભૂષન હરિ લાયક,
લૈ જુ ચલીં સુંદર સુખ દાયક. ૬
અતિ હી સુરંગ ખિલૌના લીને,
વિવિધ મનોરથ મન મેં કીને. ૭
ઊઠે ગ્વાલ ખિરક કોં ચલે,
અતિ આતુર ગાયન સોં મિલે. ૮
ટેર કરત સુરભિ સમુદાઈ,
કારી પિયરી ધૌરી આઈ. ૯
કાજર ધૂમર ઔર મજીઠી,
સબ ગુન પૂરન સબૈ અનૂઠી. ૧૦
ઘંટાનાદ કરત [illegible]

અપને અપને બછરન બોલેં. ૧૧
સંખનાદ ખિરકન મેં સોહે,
સ્રવન સુનત સબ કો મન મોહે. ૧૨
મંગલ સબ્દ કાન જબ પર્યો,
સકલ સાજ કર મેં લૈ ધર્યો. ૧૩
ઇહિ બિધિ ઘર-ઘર તેં સબ ચલીં,
નંદ-નંદન કો દેખન અલીં. ૧૪
સુખ સિજ્યા પૌઢ઼ે હરિરાઈ,
બાર-બારિ કેં જસુમતિ માઈ. ૧૫
ફ઼િરિ ઑંકે ફ઼િરિ ફ઼િરિ કેં આવેં,
કમલ-નયન કોં નાંહિ જગાવેં. ૧૬
તાહિ સમેં આઈ બ્રજ બાલા
માનો મત્ત ગયંદ કી ચાલા. ૧૭
નૂપુર કી ધુનિ સુનિ નંદરાઈ,
ચૌંકિ ઉઠે તબ કુંવર કન્હાઈ. ૧૮
નિકટ ગઈ તહાં જસુમતિ માઈ,
બદન દેખિ કેં લેત બલાઈ. ૧૯
બિથુરી અલક, લટપટી પાગ,
પીક કપોલ, સુખ અંજન લાગ. ૨૦
ચંદન ઉર પર, બિન ગુન માલ,
ભૂષન ઇત ઉત પરમ રસાલ. ૨૧
યહ સોભા નિરખત બ્રજ બાલા,
રસ મસે નૈન દેખે નંદલાલા. ૨૨

જસુમતિ ધાઈ ઉછંગહિં લીનો,
ચૂમિ બદન ઉર સીતલ કીનો. ૨૩
મંગલ ભોગ આનિકે રાખ્યૌ,
ગિરિધરલાલ સ્વાદ સોં ચાખ્યૌ. ૨૪
માખન મિસરી માત ચટાવૈ,
ધૌરી કૌ પય અતિ હી ભાવૈ. ૨૫
દધિ કી છીંટ લગીં તન સોભિત,
માનોં ઉડુગન અંબર ઓપિત. ૨૬
લપટાનો સુખ જસુમતિ દેખેં,
અપુનો જનમ સુફલ કરિ લેખેં. ૨૭
રંચક જમુના જલ સોં ધોવૈ,
પોંછિ બદન અંચલ સોં જોવૈ. ૨૮
પુનિ અઁચવાય ખવાવૈ બીરી,
સકલ સાજ સજિ લાઈ અહીરી. ૨૯
મંગલા કી આરતી ઉતારી.
સોભા દેખિ રહીં બ્રજ નારી. ૩૦

卐 સ્નાન 卐

કનક પાટ બૈઠે મન મોહન,
લાગિ રહી જસુમતિ અતિ ગોહન. ૩૧
કોઊ હરિ કોં તેલ લગાવૈ,
પરસત અંગ પરમ સચુ પાવૈ. ૩૨
કોઊ અંગ ઉબટનો કરેં,
બિબિધ મનોરથ મન મેં ધરેં. ૩૩

કોઊ એની કર મેં ધરે,
તા ઉપર પુનિ કંગઈ કરે. ३४
કોઊ કનક ઘટ જલ લૈ રહે,
કોઊ પદ-અંબુજ કર ગહે. ३५
કોઊ હરિ કોં સ્નાન કરાવૈ,
અંગ બસન કરિ અતિ સચુ પાવૈ. ३६

卐 ૨. શૃંગાર 卐

કોઊ તનિયા અંગ પહિરાવૈં,
કોઊ સૂથન સરસ બનાવૈં. ३७
કોઊ આગૌ પટુકા કરે,
કોઊ બહુ બિધિ ભૂષન ધરે. ३८
કોઊ કુલહ સુરંગ ધરે સીસ,
પાગ બંધાવૈં ગોકુલ ઈસ. ३९
તુમ તો હો બ્રજરાજ લડેતે,
સબ હરિકન મેં ગુનન બડેતે. ४०
ઓર ચંદ્રિકા ગુંજા હાર,
બ્રજજન કે તુમ પ્રાન આધાર. ४१
કોઊ નૈનનિ અંજન અંજવાવૈ,
કોઊ મૃગમદ તિલક બનાવૈ. ४२
પોહોપ માલ લૈ કંઠ ધરાવૈ,
સંકેત સદન કી ઠૌર બતાવૈ. ४३
રતન જટિત મુરલી કર દઈ,
મોહન પરમ પ્રીતિ સૌં લઈ. ४४

તબ આઈ વૃષભાન – કુમારિ,
છબિ પર વારોં કોટિક માર. ૪૫
હઠ કરિ હરિ સિંગાર કરાવૈ,
બહુ બિધિ ભૂષન બસન બનાવૈ. ૪૬
અંજન દૃગ, કેસર કી આડ,
સબ જુવતિન મેં લાડિલી લાલ. ૪૭
નખસિખ લોં સિંગાર કરાવૈ,
દેખિ ગોપાલ પરમ સચુ પાવૈ. ૪૮
મધુ મેવા પકવાન મિઠાઈ,
મુદિત જસોમતિ ગોદ ભરાઈ. ૪૯
સંમુખ આય રહી બ્રજ નારી,
દર્પન દેખહુ કુંજબિહારી ! ૫૦
વે તો હરિમુખ કમલ નિહારે,
હરિ રાધા બિધુ બદન નિહારે. ૫૧
માનહુ મધુપ કમલ રસ ચાખ્યો,
કૈ જાનોં પ્રીતિ અમૃત રસ બાઁટ્યો. ૫૨
નિરખિ નિરખિ ફૂલીં બ્રજનારી,
દરસન દેત હૈ કુંજ બિહારી. ૫૩
સોભા દેખિ રહીં બ્રજનારી,
હઁસિ હઁસિ દેત પરસ્પર તારી. ૫૪

卐 ૩. ગોપી વલ્લભ – ભોગ 卐

ગોપી વલ્લભ ભોગ લૈ ધર્યો,
સો તો ભવન ભવન પ્રતિ કર્યો. ૫૫

પૂરી, દહી, સંધાનો, સાક,
માખન, બૂરો, બહુ બિધિ પાક. ૫૬
સબહિન કે મન રંજન કારન,
પ્રેમ સહિત લીનો મન ભાવન. ૫૭
ભોગ સરાય બીરા જબ દીનો,
બિબિધ ભાઁતિ મનોરથ કીનો. ૫૮
મનસા પૂરન નંદ કુમાર,
ઠાડ઼ે હૈં જસુમતિ કે દ્વાર. ૫૯
મૈયા મથિ મથિ ઘૈયા પ્યાવે,
બાર બાર ઉર અંતર લાવે. ૬૦
બેની બઢ઼ે લાલ ! પય પીજે,
ઇતનો કહ્યો હમારો કીજે. ૬૧
ધૌરી કો પય પરમ રસાલ,
સાત ઘૂંટ ભર પીજે લાલ ! ૬૨
બદન ધોય બીરા જબ લીનો,
મૈયા તબ હી ખિલૌના દીનો. ૬૩
ઠાડ઼ી રહી રોહિની રાની,
મીઠી બાત કહી મન માની. ૬૪
ખીર સિરાત સ્વાદ નહીં આવે,
ગ્રાસ દ્વૈક લેહુ જો ભાવે. ૬૫
અતિ હિત સોં તબ ભોજન કીનો,
માત જસુમતિ કોં સુખ દીનો. ૬૬
ખેલત ફિરત સખા સંગ લીને,

ખરિક ઓર ગિરિ ગહ્વર ભીને. ૬૭
અતિ પ્રબીન જસુમતિ કો પૂત,
સબહિન કોં મન લીનો ધૂત. ૬૮
ચોરી કરિ સબહિન સુખ દેત,
ગોપીન કો સરબસુ હરિ લેત. ૬૯
કરિ સંકેત બુલાઈ ગોપી,
ઈન તો સબ મરજાદા લોપી. ૭૦
સબહિન કો કીયો મન ભાયો,
તા કારન યહ બ્રજ મેં આયો. ૭૧
જસુમતિ સખિયન કોં જુ બુલાવૈ,
કમલ નૈન કોં કહૂઁ ન પાવૈ. ૭૨

卐 ૪. રાજભોગ 卐

દેખો રી ગુપાલ કહૉ ખેલત,
કહો જાય જસુમતિ તોહિ બોલત. ૭૩
ભોજન કોં બૈઠે નંદ રાય,
તુમ સંગ ભોજન કરહુ આય. ૭૪
જબ મૈયા કી જાની પ્રીત,
આય ગયે ગિરિધર સહ મીત. ૭૫
બૈઠે આય કનક આસન પર,
નંદ રાય પકરે કર સોં કર. ૭૬
કનક બરન ઝારી જમુના જલ,
ભરિ લાઈ જસુમતિ અતિ ઉજ્જવલ. ૭૭
પનવારો જોર્યો વિસ્તાર,

તા પર ધર્યો કનક કો થાર. ૭૮
બેલા છોટે મોટે ધરે,
ચમચા રત્ન જડિત તહઁા ખરે. ૭૯
અગર ધૂપ કીન્હો તા ઠૌર,
હિત સોં પ્રભુજી લીનો કૌર. ૮૦
અતિ સુગંધ ચઁાવર કો ભાત,
આનિ ધર્યો હૈ જસુમતિ માત. ૮૧
ઠાડે મૂંગ અરુ દારિ બનાઈ,
તા કે સંગ કઢી લૈ આઈ. ૮૨
મિરચન કે કીને બહુ સાક,
હિત સોં જસુમતિ કીને પાક. ૮૩
સિખરન ઔર દહી કો ભાત,
ખાટો-મીઠો બડ઼ી કો ભાત. ૮૪
તીન ભઁાતિ કી તુરઈ કરી,
પાપડ઼ ભૂંજે તિલબડ઼ી તરી. ૮૫
ભરતા બેંગન ચક્રા કરે,
અરવી સૂરન સેવ લૈ ધરે. ૮૬
કરેલા, મુરેલા, કઁકોડા કરે,
ખંડવા, ખંડવી, ગલકા ધરે. ૮૭
સકરકંદ કો મીઠો સાક,
પેંઠા મેં મિશ્રી કો પાક. ૮૮
રાઇતે કીને ઇકઇસ ભઁાતિ,
સંધાને કી કેતિક પઁાતિ. ૮૯

બિલસારૂ કીનો જુ બનાઈ,
જેંવત હરિ કો મન ન અઘાઈ. ૯૦
ભાંતિ ભાઁતિ કી ભાજી કરી,
બહુતક ભાઁતિ કચરિયાઁ તરી. ૯૧
બિંજન બહુ બિધિ ગિને ન જાઈ,
બારંબાર જસોદા લાઈ. ૯૨
પૂરી રોટી લીટી કરી,
મીસી રોટી ઘી સોં ભરી. ૯૩
માખન બૂરો પાસ ધરાયો,
લુચઈ લૈ સિખરન સોં ખાયો. ૯૪
સેવ બહુત બૂરા સોં કરી,
સો તો જાય નિકટ લૈ ધરી. ૯૫
બડ઼ા મઠા કે અતિ રસ ભીને,
તિનકૂડા અતિ સુંદર કીને. ૯૬
મૈયા ! મોકોં સિખરન ભાવૈ,
બેલા ભરિ ભરિ રોહિની લાવૈ. ૯૭
સુરભી ઘૃત સોં બેલા ભર્યો,
સો લૈ ભાત સિખર પર ધર્યો. ૯૮
ઔટ્યો દૂધ-દહી કો બેલા,
મીઠે આમ અરુ સુંદર કેલા. ૯૯
આમન કો સીરા જુ કીનો,
સો તો હરિ જૂ રુચિ સોં લીનો. ૧૦૭
ખરબૂજા અરુ આલો મેવા.

ઇહ બિધિ જસુમતિ કીની સેવા. ૧૦૧
છીંકયો મહા પરમ સુખ દાયક,
સો તો કેવલ હરિ જુ કે લાયક. ૧૦૨
ઇહ બિધિ લાલન ભોજન કીનો,
માત જસુમતિ કોં સુખ દીનો. ૧૦૩
કરિ અઁચવન ઠાઢે ઑંગન મેં,
અતિ સુગંધ બીરા આનન મેં. ૧૦૪
શ્રી કર મેં બીરા બહુ લીને,
સો તો ઁભાટિ સખન કોં દીને. ૧૦૫
થાક બિચિત્ર કુંદ કી માલા,
લૈ આઈ પહરે નંદ લાલા. ૧૦૬
કર મુરલી અરુ બેંત ગહાઈ,
બ્રજ બનિતા દેખેં સુખ પાઈ. ૧૦૭
નીરાજન બહુ બિધિ સોં કીનો,
સોભા નિરખિ વારનો લીનો. ૧૦૮
જૌલોં હરિ ભોજન કરી આવેં,
તૌલોં સહચરી કુંજ બનાવેં. ૧૦૯
ઓલી ભરિ ભરિ પહુપ લૈ આવેં,
પરમ પ્રીતિ સોં સેજ બિછાવેં. ૧૧૦
ફૂલ કે મહલ, ખંભ, ચૌબારે,
ફૂલન કે કલસા અતિ ભારે. ૧૧૧
ફૂલન કી સૈયા લૈ રચી,
તકિયા ગેંદવા ફૂલન ખચી. ૧૧૨

સેજ બંદ ફૂલન કે કરે,
રંગ-રંગ ફૂલન સોં ભરે. ૧૧૩
ફૂલન કી ચૌકી લૈ કરી,
તા પર કરવા કુંજા ધરી. ૧૧૪
અંગરાગ કે બેલા ભરે.
અતિ સુગંધ બીડા તહાં ધરે. ૧૧૫
પહુપ માલ અતિ સુંદર કરી,
સો તો પ્યારી ઉર પર ધરી. ૧૧૬
ફૂલન કે પંખા લૈ આવેં,
સો તો કમલનૈન કોં ભાવેં. ૧૧૭
સકલ પદારથ આગેં ધરે,
બિબિધ મનોરથ મન મેં કરે. ૧૧૮
પોઢે પિય પ્યારી કે સંગ,
બિબિધ ભાંતિ બરખત રસ રંગ. ૧૧૯
બહુત ભાંતિ પિય કે સંગ ખેલી,
રસ મર્યાદા સબ લૈ પેલી. ૧૨૦
શ્રમકન સુભગ અંગ પર આઈ,
રસભર પોઢે કુંવર કન્હાઈ. ૧૨૧
જાલરંધ્ર હૈ સહચરી દેખેં,
અપુનો જનમ સુફલ કરિ લેખેં. ૧૨૨

卐 ૫. ઉત્થાપન – ભોગ 卐

ઘંટાનાદ ભયો ચહુ ઓર,
સંખનાદ કી ધ્વનિ સબ ઠૌર. ૧૨૩

ધુનિ સુનિ ગોવર્ધનધર જાગે,
માનહુઁ પ્રેમ-સિંધુ મેં પાગે. ૧૨૪
કાકડી બીજ ખોવા અરુ પના,
કેલા આમ ખરબૂજા ઘના. ૧૨૫
કંદમૂલ કે ભાજન ભરે,
સો તો કુંજ સદન મેં ધરે. ૧૨૬
ગોપ અઘાને, સુરભી દેખી,
ફિર કછુ મન મેં મનસા લેખી. ૧૨૭
બેનુ-બેંત લૈ ચલે કન્હાઈ,
દેખિ સહચરી અતિ સચુ પાઈ. ૧૨૮
આગેં ગોધન, પાછેં ગ્વાલ,
મધ્ય બિરાજત ગિરિધર લાલ. ૧૨૯
ગો-રજ મંડિત મુખ પર કેસ,
સોભિત હૈ અતિ સુંદર ભેસ. ૧૩૦
મનિ માલા ગુંજા ફૂલ ગરે,
ગોરી રાગ બેનુ મેં કરે. ૧૩૧
બ્રજ બનિતા આઈ ચહુઁ કોદ,
દેખત શ્રીમુખ ભયો પ્રમોદ. ૧૩૨
ગોવિંદ ગોપિન કોં સુખ દીનો,
કછુક મનોરથ મન મેં કીનો. ૧૩૩
કરિ સત્કાર ચલે આગેં તે,
કરિ સંકેત રહે પાછેં તે. ૧૩૪
અતિ બિરહિન જે બ્રજ કી બાલા.

ઘેરી લિયે તબ મદન ગુપાલા. ૧૩૫

卐 ૬. સંધ્યા ભોગ 卐

સંધ્યા ભોગ હૈ જાકો નામ,
સો તો લીનો વાહી ઠામ. ૧૩૬
નંદભવન મેં ઠાડે આય,
પ્રમુદિત ભઈ જસોમતિ માય. ૧૩૭

卐 ૭. સંધ્યા આરતી 卐

અતિ હિત સોં આરતી ઉતારી,
કર મેં લિયે કનક કી થારી. ૧૩૮
ભીતર ભવન પધારે લાલ,
આય જુરીં સબ બ્રજ કી બાલ. ૧૩૯
કોઊ બડે સિંગાર કરાવેં,
કોઊ તેલ ફુલેલ લૈ આવેં. ૧૪૦
કોઊ મર્દન મજજન કરેં,
બિબિધ મનોરથ મન મેં ધરેં. ૧૪૧
કોઊ જલ લૈ સ્નાન કરાવેં,
અંગ વસ્ત્ર કરિ અતિ સચુ પાવેં. ૧૪૨
કોઊ તનિયા અંગ પહિરાવે,
બહુ બિધિ ભૂષન-બસન ધરાવેં. ૧૪૩
સેલિ કંધ, બેનુ કર લયે,
હરિ જૂ તબહિ ખિરક મેં ગયે. ૧૪૪
સહજ સિંગાર કિયે અતિ સોભિત,
નિરખત તન-મન અતિસે લોભિત. ૧૪૫

ધોરી, ધૂમર, ગાંગ બુલાઈ,
કાજર, પિયરી હોરી આઈ. ૧૪૬
યહ તો બ્રજ-બનિતન સંકેત,
વે સબહિન કોં બોલેં લેત. ૧૪૭
બિબિધ ભાઁતિ હરિ દોહન કરેં,
સબ ભાજન લૈ રસ સોં ભરેં. ૧૪૮

卐 ૮. શયન આરતી 卐

ગ્વાલ ભોગ લીનો રસ રીત.
બ્રજ-બનિતા કી જાની પ્રીત. ૧૪૯
સબહિન કો કીયો મન ભાયો.
જા કારન યહ બ્રજ મેં આયો. ૧૫૦
જસુમતિ ભોજન કીનો સાજ,
બેગી આઇઓ મોહન ! આજ. ૧૫૧
જમુના જલ સોં ઝારી ભરી,
લૈ ઉઠાય હરિ પાસ જુ ધરી. ૧૫૨
દોઉ ભૈયા ભોજન કોં આવેં,
જસુમતિ કનક થાર ભરિ લાવેં. ૧૫૩
દાર-ભાત મિરચન કો સાક,
હિત સોં રોહિની કીનો પાક. ૧૫૪
દૂધ-ભાત અતિ મોકોં ભાવે,
ડબરા ભરિ ભરિ જસુમતિ લાવે. ૧૫૫
ઇહ બિધિ લાલન ભોજન કીનો,
[illegible]

કરિ બ્યારૂ ઉઠે મન-મોહન,
લાગિ રહી જસુમતિ અતિ ગોહન. ૧૫૭
ઔટ્યો દૂધ કપૂર મિલાઈ,
બેલા ભરિકે રોહિની લાઈ. ૧૫૮
ઇચ્છા ભોજન કરિ સુખ પાયો,
તબ રાની અઁચવન કરવાયો. ૧૫૯
અતિ સુગંધ બીરી મુખ ધરી,
પહુપ માલ શ્રીકંઠ જુ ધરી. ૧૬૦
કરિ આરતી શ્રીમુખ જબ દેખ્યો,
અપુનો જનમ સુફલ કરિ લેખ્યો. ૧૬૧
રુનઝુન કરત અંગુરિયા ગહે,
માત જસોમતિ સબ સુખ લહે. ૧૬૨
સુખ સજ્યા પોઢે હરિરાય,
ચાંપત ચરન જસોદા માય. ૧૬૩
ભાઁતિ ભાઁતિ કી કહાની કહે,
હરિ હુંકારી ફિર ફિર લહે. ૧૬૪
નિસિ લીલા કહો કૈસે કહે ?
સો તો બ્રજજન મન મેં લહે. ૧૬૫
નંદભવન કી લીલા કહે,
માનુષ દેહ ધરિ સબ સુખ લહે. ૧૬૬
શ્રી ગિરિવરધર કી લીલા ગાવે,
'રસિક' ચરન કમલ રજ પાવે. ૧૬૭

ઇતિ શ્રી હરિરાયજી કૃત નિત્ય લીલા સંપૂર્ણ ॥

શ્રી હરિરાયજીનાં વહુજી શ્રી સુંદર વહુજી કૃત
卐 ચિંતનનું ધોળ 卐 રાગ–કેદારો 卐

નંદનંદન સખી ! સુંદર વ્હાલો, ચિંતન તેનું કરિયે જી;
ત્રિવિધ તાપ વામે સંસારી, લોક–લાજ નવ ધરિયે. ચિં. ૧

ગોવર્ધન વૃંદાવન યમુના, પુલિન કુસુમ દ્રુમ ફૂલ્યાં જી;
સુંદર કુંજ બહુત વનવેલી, ફળ–ભારે સહુ ઝૂલ્યાં. ચિં. ૨

કોયલડી કુહુ કુહૂ રસ માતી, હંસ મોર સહુ ટોળાં જી;
કુસુમ કુસુમ પ્રતિ મધુકર ગુંજે, ગાન મધુર સ્વર બોલ્યાં. ૩

જળ–તરંગે શ્રી યમુના માતાં, ફૂલ્યાં કમળ અનંતાં જી;
શીતળ પવન સૌરભ સુખકારી, ત્રિવિધ વાયુ વહંતાં. ચિં. ૪

ચહું દિશ અંબ કદંબ જુ શાખા, બહુ વિધ વેલી લાંબી જી;
નૂતન પાંત કુસુમ પર વારી, લટકી રહી બહુ આંબી. ચિં. ૫

કેતકી ચંપક ગુલાબ માધવી, વેલી સકલ વન છાઈ જી;
મણિ–માણિક મય ભૂમિ બિરાજે, અદ્ભુત કુંજ બનાઈ. ચિં.

તકિયા ગાદી સેજ દુલીચા, ફૂલ તણા ત્યાં સોહે જી;
ફૂલ તિબારી ચોક ચંદરવા, મધુપ ગંધ રસ મોહે. ચિં. ૭

રૂપ અનુપમ વ્રજની નારી, સોળે શૃંગાર સારી જી;
નાના કેલિ કરે રસ–માતી, સંગે લાલ બિહારી. ચિં. ૮

બહુવિધ નારી રંગ રંગ સારી, અંગ વીજળી ચમકે જી;
કંચુકી–ચોળી ભૂષણ ભારી, લટકે ઝાંઝર ઝમકે. ચિં. ૯

કુંજ તિબારી નવલ બિહારી, રાધા મોહન સોહે જી;
લલિતાજી ત્યાં પાન ખવાડે, નિરખિ નિરખિ મન મોહે. ૧૦

એક મૂકા એક વીંઝણા ઢોળે, એક તો કુસુમ બનાવે જી;
એક કુસુમ લઈ હાર બનાવે, અપને હસ્ત પહેરાવે. ચિં. ૧

ત્યાં એક સુંદરી ચરણ તલાંસે, ખોળા માંહે લીધા જી;
નખ મણિને અજવાળે દીઠાં, સોળે ચિહ્ન પ્રસિદ્ધ. ચિં. ૧

પ્રથમ દક્ષિણ ચરણ વિચારી, ધ્વજ અંકુશ નિહાળે જી;
પ્રફુલ્લિત કમળ રસ ભર્યાં દીસે, વજ્ર દુઃખ સર્વે ટાળે. ૧

સાથીડા મંગળ સુખકારી, અષ્ટકોણ ઐશ્વર્ય દાતા જી;
જવ ઊર્ધ્વ રેખા કલશ ભર્યા રસ, નિરખિ નિરખિ સૌ માતા.

ત્યાર પછી સખી વામ ચરણનાં, ચિહ્ન નિરખવા લાગીજી;
પ્રથમ ગોપદ જાંબુ દેખીને, મચ્છ તણી લેહ લાગી. ચિં. ૧૫

દીઠું ધનુષ જગત જય કારી, પાછળથી ત્રિકોણ જી;
અર્ધચંદ્ર શીતલ સુખ કારી, મોક્ષ દાઈ વ્યોમ. ચિં. ૧૬

નવ-સત ચિહ્ન ચરણ તલ શોભા, રક્ત ચરણ રસ ભારી જી;
દશ નખચંદ્ર મણિની શોભા, કોટિ ચંદ્ર દ્યુતિ હારી. ચિં. ૧૭

નખ મણિ જયોત હૃદયમાં આવે, કોટિ તિમિર અઘ કાપે જી;
પુષ્ટિ પ્રકારે અનુભવ પાછે, અધરામૃત હાર આપે. ચિં. ૧૮

ઉપર ભાગે કુંકુમ શોભા, તુલસી સૌરભ ખાણી જી;
ઊંચેથી વન માલા સુંદર, ચરણ કમળ પરસાણી. ચિં. ૧૯

દિવ્ય કનક મણિ માણિક હીરા, રત્ન જડિત છબિ રાજે જી;
જેમ જેમ પ્રભુજી ચરણ ચલાવે, નૂપુર કિંકિણી બાજે. ૨૦

જંઘા ઘુંટુરુન ઉરુ દ્વૈ શોભા, કદલી ખંભ સમાને જી;
પૃષ્ઠ ભાગ તે ભારી દીસે, નિતંબ અતિ રસ દાને. ચિં. ૨૧

કટિ તટ પીતાંબરની શોભા, દિવ્ય કનક છબિ રાજે જી;
ચંચલ થાયે વાયુ વશથી, ચમક દામિની લાજે. ચિં. ૨૨
દશનાવલી રસિક મન મોહે, રૂપ અનુપમ દીસે જી;
કટિ તટ ઉપર શોભા નવલી, ભૂષણ સકલ વિશેષે. ચિં. ૨૩
નૃત્ય સમે ત્યાં રુન ઝુન બાજે, શોભા તે શી કહેવાય જી;
ઘૂઘરડીએ કામણગારી, નિરખી ચકિત મન થાયે. ચિં. ૨૪
નાભિ ગંભીર ને કટિ પાતલડી, સિંઘ બાપડો લાજે જી;
અંગ અંગ શ્યામ સુભગતા સીમા, ચંદન લિપ્ત બિરાજે.
નાભિ હૃદય રોમાવલી રાજે, નાના અલિ ગણ પંક્તિ જી;
પીન વિશાલ ઉર-સ્થળ શોભા, કુચ કુંકુમની સંગતિ. ૨૬
ને ઉપર વૈજયંતી માલા, કંઠથી કટિ લગી આઈ જી;
દિવ્ય કનક નવ રત્ન જડિત, સુજસ સકલ જગ છાઈ. ૨૭
હાર ગણ મોતીની માલા, મધ્ય તે દુગદુગી પોઈ જી;
સોનાની નિર્મિત મણિ માલા, ગુંજા માલા સોઈ. ચિં. ૨૮
ઉપર શ્રીવત્સ લાંછન સોહે, તે તો લક્ષ્મી ધામ જી;
સોના સૂત્રે મણિ પરોવ્યો, કૌસ્તુભ તેનું નામ. ચિં. ૨૯
કંઠે પહેરી ઉર પર સોહે, રાતે રંગે વાને જી;
જ્યોતિ અનુપમ મધુર રસાળી, રવિ શશિ કોટિ સમાને. ૩૦
ત્રિવલી કંઠ કનકની દુલરી, શોભા રસિક બિરાજે જી.
કુંદ કુસુમની માળા પહેરે, રાજત ભક્ત સમાજે. ચિં. ૩૧
બાંહે બાજુબંધ, દિવ્ય કનકનાં, ફૂમતડાં ત્યાં ઝળકે જી;
કર કંકણ, મોતીના બેરખાં, પોહોંચી હીરા ઝળકે. ચિં ૩૨

બીજી દશ નખ-જ્યોત રસાળી, હસ્ત તળી તે લાલ જી;
મુરલી સુંદર સપ્ત રંધ્ર સ્વર, વાજે પરમ રસાલ. ચિં. ૩૩
બાહુ આજાનુ સ્કંધ અતિ સુંદર, પીત પિછોડી ઓઢી જી;
સુંદર નારી શ્યામ નિહાળે, ભય દુઃખ લજ્જા છોડી. ચિં. ૩૪
ચિબુક વજ્ર ભૂષણ અતિ ઝલકે, અધર બિંબ રસ રાતા જી;
દંત-પંક્તિ તે કુંદ-કળી-શી, મંદ હાસ રસ-માતા. ચિં. ૩૫
નાસા સુંદર ચાંચ સૂડાની, નકવેસર નંગ ઝળકે જી;
ગજ મોતી તે અદ્‌ભુત દીસે, અધર બિંબ પર લળકે. ચિં. ૩૬
ગંડ તે સરસ વિશાલ મનોહર, ચંદન ચિત્ર લખાવ્યાં જી;
શ્રમ જલ કણિકા, અલક મધુપ સમ, કાજલ સરસ શોભાવ્યાં.
મકર મનોહર કુંડલ કાને, જ્યોતિ ઝલક રવિ લાજે જી;
સાંખ્ય યોગ તે બેઉ જાણો, માણિક રત્ન બિરાજે. ચિં. ૩૮
મોર મુકુટ શિર દિવ્ય કનકના, નંગ અમોલિક ઝલકે જી;
અર્ધ ચંદ્ર આકારે દીસે, મોતી બાજુ લલકે. ચિં. ૩૯
ચિત્ર કપોલ તિલક છબિ રાજે, અલકાવલી અતિ ભારી જી;
ભ્રકુટી ઇન્દ્ર ધનુષ-શી દીસે, કંદર્પ-માન નિવારી. ચિં. ૪૦
નયન કમળ તે અતિ રસ ભીનાં, દીર્ઘ કમળ સમાન જી;
અતિ ઘૂર્ણિત અતિ લોહિત લોને, કીકી કરે સનમાન. ૪૧
પ્રેમ સમુદ્ર કૃપા રસ ભીની, રસ બસ ચંચલ તાઈ જી;
સુંદર મુરલી સુધા રસ પૂરે, મધુરી મધુરી બજાઈ. ચિં. ૪૨
તેરી સુંદરી સંગે રાધા, રૂપ માધુરી સોહે જી;
સુંદર દાસી ચરણ તલાંસે, નિરખી નિરખી મન મોહે. ચિં. ૪૩

અંગ સૌરભ તુલસીની માલા, લીલા કમળ ફિરાવે જી;
સૌરભ રસથી મોહ્યા અલિ ગણ, ગુંજત અંગ લપટાવે. ૪૪
ચરણ કમળ તે લોહિત વરણે, અંગ તે કનક સમાને જી;
નખ-ખટ્ ચિહ્ન નિહાળે રસ-શું, ત્યાર પછી નખ વાને. ૪૫
અણુવટ વીછિયા નૂપુર સોહે, કસુંબી કોરે સાડી જી;
નીલાંબર તન, રાતા ચણિયા, શ્યામ કંચુકી ગાઢી. ચિં. ૪૬
જંઘા ઉરુ હે કદલી જેવી, પુષ્ટ નિતંબ છબી ભારી જી;
નાભિ ગંભીર ને કટિ કેહરીની, કિંકિણીની છબિ ન્યારી. ૪૭
મુક્તા માલ દુગદુગી ચોકી, રત્ન ખચિત બહુ હાર જી;
ઉર વિશાલ પયોધર ભારી, દુલરી તેજ અપાર. ચિં. ૪૮
કાલી ગાંઠી તિનમની શોભા, કંઠ કુસુમની માલા જી;
કુચ કુંકુમ અતિ સુંદર લીપ્યા, મૃગમદ પત્ર રસાલા. ચિં. ૪૯
બાજુબંધ રત્ન સુખકારી, ચૂડી કંકણ સોહે જી;
પોહોંચી વીંટી ને હાથ સાંકળાં, અંગુઠી મન મોહે. ચિં. ૫૦
બંધૂક વરણે અધર રસાલ, દંત તે દાડિમ બીજ જી;
નકવેસરનું મોતી ઝળકે, મંદ હાસ તે વીજ. ચિં ૫૧
કર્ણફૂલ તે કાને સોહે, ચિત્રિત ગંડ વિશાલ જી;
ચંચલ નયન-કમળે રંગીલી, મોહ્યા ગિરધર લાલ. ચિં. ૫૨
મૃગમદ આડ લલાટે બિરાજે, ભ્રકુટી ધનુષ સમાન જી;
કાજલ નયન ચિકુર લટ લટકે, ટીલડી તેજ નિધાન. ચિં. ૫૩
શીષ ફૂલ સેંથો રાખલડી, માથે કુસુમ ભરાવ્યાં જી;
બહુ દિશ દામિની રત્ન જડિત, સુપીઠ ગોફણા ફાવ્યા. ચિં. ૫૪

કંઠ હાથ મોહનજી મેલી, ચારુ ચરણુન ચાલે જી;
સુંદર શ્યામ અધર રસ ભોગી, રસ વશ ચકિત નિહાળે. ૫૫
દાસી સુંદરી ચરણે લાગી, એ સુખ નિરખું ને ગાઉં જી;
વારંવાર જોઈ જોઈ ને રીઝું, વળી વળી વારણે જાઉં. ૫૬
કુંજ ભવનની કોમળ ભૂમિ, છાયા સરસ રસાળ જી;
જળ તરંગે યમુના લહરી, રાધા મોહન લાલ. ચિં. ૫૭
ક્રીડા રસ વશ શ્યામ પધાર્યા, સંગે સર્વ વ્રજ નારી જી;
નાચે ગાવે ભાવ દેખાડે, વિલસે લાલ વિહારી. ચિં. ૫૮
હાથ નચાવે, ચરણ ચલાવે, કટિની મોડન મીઠી જી;
નયન ચલાવે, તાલ મિલાવે, અદ્‌ભુત ગતિ મેં દીઠી. ૫૯
રાધા નાચે, મોહન નાચે, નાચે સઘળી નારી જી;
'થેઈ થેઈ' બોલે, તાલ બજાવે, ક્રીડા રસ વશ ભારી. ૬૦
કંકણ બાજે કિંકિણી બાજે, નૂપુર સકલ સમાજે જી;
તાલ મૃદંગ વિવિધ રસ બાજે, સંગીતે સુર સાજે. ૬૧
ક્ષણ એક આલિંગન દઈ ભાજે, ક્ષણ એક વદન નિહાળે જી;
ક્ષણ એક અધર સુધા રસ પાવે, ક્ષણ એક અંતર ટાળે. ૬૨
એકના ચોળી ચણિયા તાણે, એકને આંખ મિચાવે જી;
તત છિન છમકલડાં કરી નાસે, તત ક્ષણ આવી મનાવે. ૬૩
એક સખીનો પાણિ ગ્રહીને. ફૂદડી ભ્રમર ભમાવે જી;
પીન પયોધર ઉર-શું ભીડી, તનના તાપ સમાવે. ચિં. ૬૪
ફૂલ્યાં ફૂલ્યાં કમળ ઉછાળે, કંદુક માર ચલાવે જી;
પીતાંબર લઈ માથે મૂકે, નાના નાચ નચાવે. ચિં. ૬૫

ક્ષણ એક કુંજ મુનિ થઈ બેસે, સાથ સકલને ખિજાવે જી;
પાછળથી ઉર અંતર ભીડી, ચુંબન કરી રિઝાવે. ચિ. ૬૬
ક્ષણ એક લંબ કદંબ ચઢીને, શાખા ડાળ ઝુલાવે જી;
ક્ષણ એક બીજી ડાળ ગ્રહીને, વનચર સકલ ખિજાવે. ૬૭
ક્ષણ એક ધાઈ પાછળથી આવે, ક્ષણ એક આંખ મિચાવે જી;
ક્ષણ એક મધ્ય સભામાં આવી, શ્રી હસ્ત કંઠ ધરાવે. ૬૮
સપ્ત સુરન ધ્રુનિ મુરલી વગાડે, અધર-સુધા રસ પાયે જી;
મધુર રાગ કેદારો આલાપે, નિજ જન સર્વ વશ થાયે. ૬૯
તાન બંધાન વિચિત્ર રસ સીંચે, સુખના તરંગ ચલાવે જી;
આદ્યા નિજજન પ્રીતમ ઉપર, રસના ઓઘ ઢલાવે. ચિં. ૭૦
આદ્યાં પંખી મોન થઈ બેઠાં, તરુ મધુ ધારા વરખે જી;
ઝરે પાષાણ, જળ સ્થિર થાયે, મૃગ ગણ એક ટક નિરખે. ૭૧
રાસ રચ્યો રસ કેલિ મનોહર, તાન માન બંધાન જી;
તાંડવ તાન ઉપર લઈ નાચે, બિચ બિચ મધુરે ગાન. ૭૨
નવ નવ રાગ રંગ રસ જામે, નૂપુર કિંકિણી બાજે જી;
તાતા થેઈ થેઈ થેઈયાં નાચે, રસ સંગીતે સાજે. ચિં. ૭૩
કુંડલ લોલ નયનના ચાળા, બંધ કંચુકી તૂટે જી;
શિથિલિત હાર ચીર મણિ માલા, કુસુમ હાર કચ છૂટે. ૭૪
આલિંગન ચુંબન રસ ક્રીડા, રાસ વિલાસે થાયે જી;
કુચ કઠોર શ્રી હસ્તે ભીડીને, અધર સુધા રસ પાયે ચિં. ૭૫
કુંજ નિકુંજે સેજ સમારી, કુસુમ પ્રવાલ સુધારે જી;
સાથ સુંદર સંજોગ કરીને, રાધા સંગ પધારે. ચિં. ૭૬

રતિ રસ દાન કરણ મનમોહન, કુસુમ સેજ પર રાજે જી;
ખટ્ ઋતુ સુખદ સમીપે સેવે, પવન ત્રિવિધ સુખ આપે. ચિં૭
છોડે બંધ વસન બહુ ટાળે, રતિ રસ આતુર ચાયે જી;
ગાઢાલિંગન અંગો અંગ ભીડીને, અધર સુધા રસ પાયે. ૭

તરલિત અંગ રંગ રસ વશથી, નૂપુર કિંકિણી બાજે જી;
ઉરજ ઘાત, નખ પાત રદન કર, રતિ રસ કેલિ બિરાજે. ચિં. ૭
વિપરીત ભાંત વિવિધ રસ ક્રીડા, કુંજ રંધ્ર સખી પેખે જી;
નિરખી નિરખી મુખ અતિ રસ પામે, જન્મ સફળ કરી લેખે

પદ રજ વંદે સુંદર દાસી, ચરણ હૃદયમાં ધારે જી;
કુચ કઠોર-શું ભીડે નારી, હૃદય-તાપ નિવારે. ચિં. ૮
મંજન ચરણ કરે નિજ દાસી, સુંદર પાન ખવારે જી;
અરસ પરસ ખાયે ખવરાવે, ચર્વિત સખી-મુખ ધારે. ચિં. ૮
અરસ પરસ શૃંગાર કરાવે, ભૂષણ વસન સંવારે જી;
રતિ શ્રમ જાણી સુંદર વ્હાલો, યમુના જળ પાણી ધારે. ચિં. ૮
નવલ કિશોર નવલ વ્રજ નારી, જળ ક્રીડા રસ રીઝે જી;
માંહો માંહે પ્રેમ મગન-શું, છાંટે રંગ રસ ભીંજે. ચિં. ૮
એક સીંચે એક સેન બતાવે, એક તે પ્રેમ નિહાળે જી;
છૂટે બંધ વછૂટે સાડી, લીલા અંબુ ઉછાળે. ચિં. ૮
છૂટે કેશ વસન જળ ધારા, ધાઈ ધાઈ અંગ લપટાવે જી;
રસ વશ થઈ અંગો અંગ ભીડી, અધર સુધા રસ પાવે. ચિં. ૮
છૂટે હાર ચીર બંધ છૂટે, ચોળી બંધ નિવારે જી;
અંગો અંગ અમિત રસ ભીંજે. શ્યામા શ્યામ વિહારે. ચિં. ૮

કૂલી નિકુંજ સમીપે પધાર્યાં, ફરી શૃંગાર કરાવે જી;
વસન આભૂષણ કુંકુમ ઉરસું, માથે કુસુમ ભરાવે. ચિં. ૮૮
શ્યામા શ્યામ શૃંગાર કરીને; ચંદન ચિત્ર બનાવ્યાં જી;
તાંબૂલ હાર વિવિધ રસ માણી. યુવતી યૂથ સંગ ભાવ્યાં. ૮૯
એક તો નયન માધુરી નિરખે, એક તો વદન નિહાળે જી;
એક તો અધર સુધા રસ ચાખે, ચાખી ઉર છબિ સીલે. ચિં ૯૦
નવ તરુણી જોબન મદમાતી, ચંચલ નયન વિશાલે જી;
વલ્લભ વલ્લવીસું પ્રેમ જણાવે. કંઠ બાંહલડી ઘાલે. ચિં. ૯૧
મંદ મરાલ ચાલ ચલે મોહન, ગજગતિ ચાલે ગોપી જી;
કરિણી યૂથ મહામત્ત હાથી, નંદકુમર સંગ ગોપી. ચિં. ૯૨
લલિત ત્રિભંગી નવ નવરંગી, રસિક શિરોમણિ રાધા જી;
સંગ નિકુંજ સમીપે પધાર્યા, બાઢ્યો રંગ અગાધા. ચિં. ૯૩
સખી એક છાક લઈ આવી, બહુ વિધ મેવા લાવી જી;
નાના વિધ પકવાન મિઠાઈ, શ્રી હરિને મન ભાવી. ચિં. ૯૪
આરોગે પ્રભુ અતિશે પ્રીતે, વ્રજ નારીને સંગે જી;
એક એકને ખાય ખવરાવે, ક્રીડા ઉદ્દિત અનંગે. ચિં. ૯૫
લીલા લલિત મન ગાઈ વિચારે, અંતર અનુભવ કરિયે જી;
પ્રથમ શ્રીવલ્લભ ચરણ રેણુની, આશા મનમાં ધરિયે. ચિં. ૯૬
કામ ક્રોધ મોહ મદ મત્સર, લોભ લાલસા તજિયે જી;
વ્યાધિ ભાષા નિત્ય વિચારી, શ્રી વલ્લભ પદ ભજિયે. ચિં. ૯૭
સેવા સ્મરણ કથા વારતા, વૈષ્ણવ જનસું પ્રીતે જી;
નિત્ય ગોષ્ઠી વૈષ્ણવસું વહાલી, પ્રેમ રંગની રીતે. ચિં. ૯૮

સ્તુતિ નિંદા બે ત્યાગ કરીને, અસત સંગ નિવારો જી;
હરખ શોક ટાળો મનમાંથી, ચરણ કમલ ચિત્ત ધારો. ચિં. ૯
વિષય વાસના મૂળ ન કરિયે, સંગ અનોખો ટાળો જી;
રાગ દ્વેષ મનમાં નવ ધરિયે, શ્રી હરિ નિત્ય નિહાળો. ચિં. ૧
જૂઠું કટુક વચન નહિ બોલો, સુખ દુઃખ સમ કરી રાખો જી;
કપટ ક્લેશ મુખરતા વાણી, માન અપમાન સઉ સાંખો. ૧
શ્રી વલ્લભ પદ કમલ વિચારો, આજ્ઞા રંચ ન ટાળો જી;
મારગ રીતે તત્પર રહીને, વચન પ્રભુજીનાં પાળો. ચિં. ૧
સત્ય વચન મુખ માધુરી વાણી, પ્રેમ નિરંતર રાખો જી;
શીતલ ભાવે સંતોષે રહેવું, કઠિણ વચન નવ ભાખો. ચિં. ૧
વિવેક વિચારો દીનતા રાખો, ધીરજ ધરિ દુઃખ સહેવું જી;
વ્યાપક સર્વે કૃષ્ણ વિચારો, સાક્ષીવત્ થઈ રહેવું. ચિં. ૧
પુષ્ટિ પ્રકારે સેવા કરિયે, ભજન ભાવસું કીજે જી;
વૈષ્ણવ જનસું પ્રીત ઘણેરી, કૃષ્ણ કથા રસ પીજે. ચિં. ૧
નખ શિખ રૂપ વિચારે ગાયે, અનુદિન ચિંતન કરીયે જી;
વિગત રાગ સંસાર ભુલાવે, લીલામાં ચિત્ત ધરીયે. ચિં. ૧
અષ્ટોત્તર શત પદ તે મણિકા, નિશદિન મુખથી ફેરો જી;
રાધા મોહન ગોપી સંગે, ક્રીડા અનુદિન હેરો. ચિં. ૧
'દાસી સુંદરી' જાય બલિહારી, પ્રેમ હરખ સુખ ગાયે જી;
શ્રી વલ્લભ પદ કમલ કૃપાથી, આનંદ પુલકિત થાયે. ચિં. ૧

શ્રી હરિ રાયજીનાં વહુજી શ્રી સુંદર વહુજી કૃત